

70540 Høst 87 LØSNING

OPPGAVE 1

- a) Ladningen Q er jevnt fordelt over en kule med radius R . Det betyr at ladningstettheten ρ er gitt av

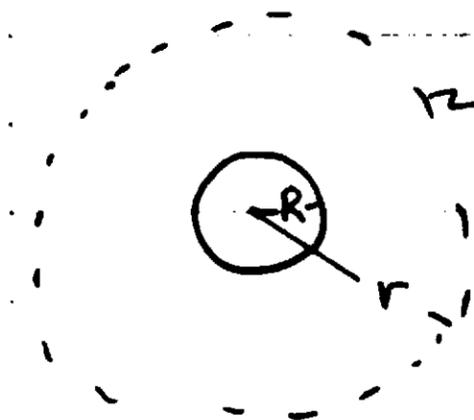
$$\rho \cdot \frac{4}{3}\pi R^3 = Q$$

$$\underline{\underline{\rho = \frac{3Q}{4\pi R^3}}}$$

- b) Vi anvender Gauss sats

$$\int_S \vec{E} \cdot \vec{n} dA = \frac{q_{\text{inne}}}{\epsilon_0}$$

Før $r > R$ er $q_{\text{inne}} = Q$. På grunn av symmetrien er \vec{E} en konstant dersom vi velger en kuleflate med sentrum i origo (kulas sentrum) som Gaussflate. Dette gir da:

r = Gaussflate

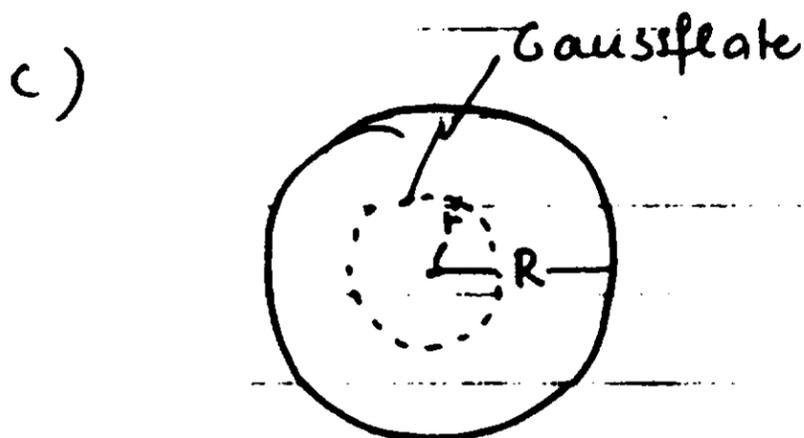
$$E(r) \int dA = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

$$E(r) \cdot 4\pi r^2 = Q/\epsilon_0$$

$$\underline{\underline{\vec{E}(r) = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r^2} \hat{r}}}$$

Detta er det samme som feltet fra en punktladning i origo. Potensialet bli derfor det samme som Coulomb-potensialet

$$\underline{\underline{V(r) = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 r}}}$$

I det tilfelle at $r < R$ må vi først beregne q_{INNE} , d.v.s. ladningen innenfor Gaussflate

$$\begin{aligned} q_{\text{INNE}} &= \rho \cdot (\text{Vol innenfor Gaussfl.}) \\ &= \rho \cdot \frac{4}{3} \pi r^3 = \frac{3Q}{4\pi R^3} \cdot \frac{4}{3} \pi r^3 \\ &= Q \frac{r^3}{R^3} \end{aligned}$$

Feltet bli da gitt av

$$\int \vec{E} \cdot \vec{u}_n dA = E \int dA = \frac{q_{\text{INNE}}}{\epsilon_0} = \frac{Q \cdot r^3 / R^3}{\epsilon_0}$$

$$E \cdot 4\pi r^2 = \frac{Q}{\epsilon_0} \frac{r^3}{R^3}$$

Feltstyrken blir derfor

$$\underline{\underline{\vec{E}(r) = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \frac{r}{R^3} \hat{r}}}$$

Potensialet finnes ved nå ved integrasjon

$$\begin{aligned} V(r) &= - \int_{\infty}^r \vec{E}(r) \cdot d\vec{r} = - \int_{\infty}^r E(r) dr - \int_R^r E(r) dr \\ &= \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 R} - \int_R^r \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 R^3} r dr \\ &= \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 R} - \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 R^3} \cdot \frac{1}{2} (r^2 - R^2) \\ &= \underline{\underline{\frac{3Q}{8\pi\epsilon_0 R} - \frac{Q}{8\pi\epsilon_0} \frac{r^2}{R^3}}} \end{aligned}$$

- d) Feltet kan finnes ved å superponere feltet fra en kule med jevnt fordelt ladningstetthet ρ plus en ny kule/kavitet med ladningstetthet $-\rho$ og radius a . Dette gir totalt null ladningstetthet i kaviteten. Den totale ladning på den lille kula

blir $-Q a^3/R^3$. Feltet er
 alle steder lik summen av feltene
 fra de to ladningsfordelingene.
 Feltet i sentrum av kaviteten er
 lik feltet fra den jevnt
 fordelte ladningen på den store
 kula som beregnet i c)
 pluss feltet fra ladningen
 $-Q a^3/R^3$. Fra c) ses at
 feltet i sentrum av en
 jevnt ladet kule er null. Dette

gir

$$\vec{E} = \vec{E}_Q + \underbrace{\vec{E}_{-Q a^3/R^3}}_{0 \text{ i sentrum av kavitet}}$$

$$\underline{\underline{\vec{E} = \vec{E}_Q}}$$

∴ feltet i sentrum av kaviteten
 er det samme som for vi
 fjerner ladning.

) Feltvektorene fra de to
 ladningsfordelingene er
 parallelle på akksen.
 Feltet utenfor en kule er
 beregnet i c). Vi får

$$\underline{\underline{\vec{E}_r = \vec{E} + \vec{E}_{-Q a^3/R^3} = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{1}{r^2} - \frac{(a/R)^3}{(r-b)^2} \right) \vec{r}}}$$

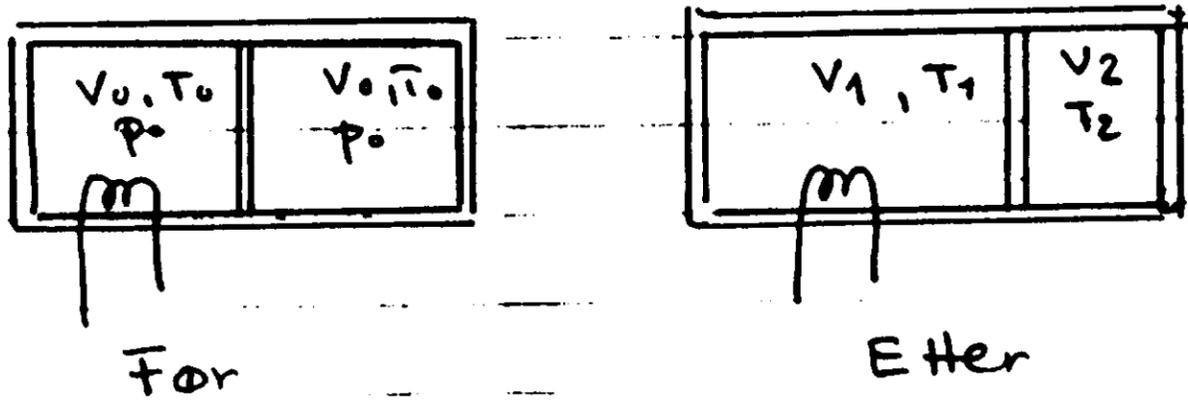
OPPGAVE 2

- a) For toatomige gasser har en typisk $(3+2) R/2$ for et mol. Videre er $C_p - C_v = R$
 $\Rightarrow C_p = \frac{5}{2} R + R = \frac{7}{2} R$

Dette gir

$$\gamma = \frac{\frac{7}{2} R}{\frac{5}{2} R} = 1.4$$

b)

Prosessen ^{i høyre kammer} er adiabatisk. Vi har derfor

$$p_2 V_2^\gamma = p_0 V_0^\gamma$$

$$\underline{V_2} = V_0 \left(\frac{p_0}{p_1} \right)^{1/\gamma} = V_0 \left(\frac{8}{27} \right)^{2/3} = \underline{V_0 \cdot \frac{4}{9}}$$

Temperaturen finnes nå av

$$T_2 V_2^{\gamma-1} = T_0 V_0^{\gamma-1}$$

$$\underline{\underline{T_2 = T_0 \left(\frac{V_0}{V_1}\right)^{\gamma-1} = T_0 \left(\frac{9}{4}\right)^{0.5} = \underline{\underline{\frac{3}{2} T_0}}}}$$

Før venstre kammer har vi
nå

$$p_1 = \frac{27}{8} p_0 \quad V_1 = \left(1 + \frac{15}{9}\right) V_0$$

$$= \frac{14}{9} V_0$$

Det gir

$$\frac{p_0 V_0}{T_0} = \frac{p_1 V_1}{T_1}$$

$$T_1 = \frac{p_1 V_1}{p_0 V_0} T_0 = \frac{27}{8} \cdot \frac{14}{9} \cdot T_0$$

$$\underline{\underline{T_1 = \frac{21}{4} T_0}}}$$

- c) Energitilførselen er lik arbeidet plus endring i indre energi. Arbeidene i de to kamrene opphever hverandre slik at total energitilførsel er lik endring i indre energi. For en ideell gass er indre energi gitt av $U = n \cdot C_v T$

Arbeidet som gjøres på gassen i høye volum W_e
er gitt av $dQ = 0 \Rightarrow dU = nC_V dT = dW = -dW_e$
 $\Rightarrow W_e = nC_V \left(\frac{3}{2} T_c - T_0 \right) = \underline{\underline{6169 \text{ J}}}$

Dette gir for totalvarmen:

$$Q = \Delta U = nC_V \left(\frac{21}{4} T_0 - T_0 \right) + nC_V \left(\frac{3}{2} T_0 - T_0 \right)$$
$$= nC_V \frac{19}{4} T_0$$

Med $n = 2$ og $T_0 = 298 \text{ K}$ får

$$Q = 2 \cdot \frac{19}{4} \cdot 20.7 \cdot 298$$

$$\underline{\underline{Q = 58602 \text{ J}}}$$

OPPGAVE 3

- a) Kuleformen medfører minimalt areal i forhold til volumet. Dette betyr minst varmetap.
- b) Vi har symmetri og isotropi rundt origo. Varmestrømmen totalt må være uavhengig av r ved stasjonære forhold

$$\Rightarrow J_{\text{TOT}} = j(r) \cdot 4\pi r^2 = \text{konst} = C$$

$$j(r) = \frac{C}{4\pi r^2}$$

Fouriers lov kan derfor skrives

$$\frac{dT}{dr} = \frac{C_1}{r^2}$$

Integrerer vi denne fås

$$T(r) = -\frac{C_1}{r} + C_2$$

Grensebetingelserne er $T(r_1) = T_1$
 $T(r_2) = T_2$

Benytter vi dette til at finde C_1 og C_2 fås

$$\underline{\underline{T(r) = T_2 + \frac{T_1 - T_2}{\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2}} \left(\frac{1}{r} - \frac{1}{r_2} \right)}}$$

Siden $q(r) = -\lambda \frac{dT}{dr}$, så er

$$\begin{aligned} \dot{Q}_{TOT} &= q(r) 4\pi r^2 \\ &= 4\pi r^2 \cdot (-\lambda) \frac{dT}{dr} \end{aligned}$$

Fra løsningen ovenfor fås ved derivasjon

$$\frac{dT}{dr} = -\frac{T_1 - T_2}{\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2}} \cdot \frac{1}{r^2}$$

9

$$J_{TOT} = 4\pi r^2 \left(\frac{T_1 - T_2}{\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2}} \right)$$

Innsatt tallverdier får:

$$\underline{\underline{J_{TOT} = 1836.7 \text{ kW}}}$$

- c) Det vil komme bidrag fra tre transportmekanismer, varmeledning i luft, stråling og konveksjon. Varmeledningen avtar når avstanden mellom skallene øker mens konveksjonen ^{øker og} går mot en konstant verdi. Konveksjonsbidraget går mot null ved forsvinnende luftgap. Strålingsbidraget er uavhengig av avstanden.

- d) Ved stasjonære forhold må vi ha

$$J_u = A_1 \epsilon \sigma T_1^4 + (1 - \epsilon) J_i$$

$$J_i = A_2 \epsilon \sigma T_2^4 + (1 - \epsilon) J_u$$

$$A_1 = 4\pi r_1^2$$

$$A_2 = 4\pi r_2^2$$

$$\begin{aligned} \Rightarrow J &= J_u - J_i \\ &= 4\pi \frac{\epsilon \sigma}{2 - \epsilon} (r_1^2 T_1^4 - r_2^2 T_2^4) \end{aligned}$$

Innsatt tallverdier får:

$$\underline{\underline{J = 10.38 \text{ KW}}}$$

Dette er betydelig mindre enn svaret under b). Nå må det likevel tilføyes at inklusjon av varmeovergangsmotstanden ved ytterflaten ville redusere svaret under b) betydelig. På den annen side vil den samme overgangsmotstanden også komme inn under c) og redusere tapet her også.